

DOBYWANIE (30) *sb n*

o oraz a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie), e pochylone.

sg G dobywaniã (6). ◇ D dobywaniu (5). ◇ A dobywanié (8); -é (1), -(e) (7). ◇ I dobywanim (1).
◇ L dobywaniu (8). ◇ pl N dobywaniã (1). ◇ A dobywaniã (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. dobyć.

1. *Wydostawanie, uwalnianie* (2) : Tyffeusza, Onego obra mocnego [...] Ktorego Jupiter zborzył, I pod gory ji podłożył. Tamoż jego dobywanie Silne czyni ziemie drzenie. *BierRozm* 24.

a. *O bronii: wyciąganie, obnażanie* (1) :

Wyrażenie: »broni dobywanie« (1): Iákíe zász íwary/ zwády/ y wrzáfki/ y bronii dobywánia miedzy nimi bywáią/ wftyd powiádác. *SkarKazSej* 694b.

2. *Zdobywanie siłą, pokonywanie, podbijanie; captio Mącz; impugnatio, oppugnatio Cn* (28) : budą kupieczką Chcział wilupicz [...] Alye przy dobiwanyu yi pogimano *LibMal* 1547/128v, 1547/124v; á oni nołfá drábiny y tárány y ine przypráwy ku dobywánium [portantes scalas et machinas]/ chcąc dobyć twierdze *Leop* 1.Mach 5/30; *BielKron* 220; Minoris molimonti ea claustra errant [!] Nie ták trudne ku łamánium álbo dobywánium ty zamki były. *Mącz* 229d; *BielSpr* 62 marg; *StryjKron* 547; *BielSjem* 37.

dobywanie czego (20): Zawyąszowano slyubem thy kthore ymowano albo napolyu w bythwye albo przy dobywanym myasth a zamkow *MetrKor* 37/2v; *LibLeg* 11/141; przedłużyli dobywánia miáfthá do kilká dni/ boiác íe ítyłu porážki iákíey. *BielKron* 250, 252, 302v; In capiendis castris celeritas, W dobywánium zamków álbo obozów prętkość. *Mącz* 46a; *BielSpr* 62, 63v marg; *ModrzBaz* 47v, 115v [2 r.]; *SkarŻyw* 167; *StryjKron* 487, 577, 657; *Phil* M2; Nie będzie ná to trzebá tyśiácá okrętów/ Ani woiennych do miałt dobywánia íprzędów *GórnTroas* 24; *OrzJan* 46, 80; Appáratu dział woiennych ku dobywánium Smoleńfká, Nowogrodá, y Pfkowá, y z kulámi dożyczyć íwym kółztem. *SarnStat* 108.

W charakterystycznych połączeniach: dobywanie miasta (9), *zamku* (10).

Synonimy: 1. a. *wyciąganie, wyjmowanie*; 2. *branie, dostawanie*.

Cf DOBYCIE, DOBYWAĆ